

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **K. K.**

skazanego za czyn z art. 278 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 sierpnia 2024 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Prezesa (upoważnionego sędziego) Sądu Okręgowego w Kielcach
z dnia 23 maja 2024 r., sygn. akt IX Ka 1917/23,

odmawiające przyjęcia kasacji

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. i art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Kielcach wyrokiem z dnia 28 lutego 2024 r., sygn. akt IX Ka 1917/23, częściowo zmienił, a częściowo utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Końskich z dnia 9 sierpnia 2023 r., sygn. akt II K 45/22, którym K. K. został skazany m.in. za czyn z art. 278 § 1 k.k. Wyrok został ogłoszony w obecności oskarżonego (nie był pozbawiony wolności) i jego obrońcy wyznaczonego z urzędu, którym udzielono stosownego pouczenia.

Obrońca w dniu 28 lutego 2024 r. złożył wniosek o sporządzenie i doręczenie wraz z uzasadnieniem odpisu wyroku Sądu Okręgowego - na adres obrońcy.

Doręczenie to nastąpiło w dniu 20 marca 2024 r. (k. 303 akt sprawy), zaś obrońca nie podjął w sprawie dalszych czynności. Natomiast oskarżony (aktualnie skazany) w dniu 7 maja 2024 r. złożył pismo określone jako „Sprawa kasacyjna”. Traktując to pismo jako osobistą kasację skazanego, działającą z upoważnienia Prezesa Sądu Okręgowego w Kielcach sędzia tego Sądu zarządzeniem z dnia 23 maja 2024 r. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówiła przyjęcia kasacji. W uzasadnieniu wskazała, że stosownie do treści art. 524 § 1 k.p.k. termin do wniesienia kasacji dla stron wynosi 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Skoro wniosek taki złożył wyłącznie obrońca skazanego i żądany dokument doręczono mu w dniu 20 marca 2024 r., to termin do wniesienia kasacji upłynął w dniu 19 kwietnia 2024 r. Tym samym kasacja wniesiona przez skazanego w dniu 7 maja 2024 r. została złożona po upływie terminu zawitego, co zgodnie z art. 530 § 2 k.p.k., w którym nawiązano m.in. do okoliczności wymienionych w art. 429 § 1 k.p.k., musiało skutkować odmową jej przyjęcia.

Opisane zarządzenie skazany K. K. zaskarżył zażaleniem, które nie mogło zostać uwzględnione. Było ono niespójne, bowiem o ile w początkowej części pisma skazany deklarował, że dotyczy ono „zażądzenia sędziego” (tak w oryginale), to w dalszej części skupił uwagę na skazującym go wyroku. Jest widoczne, że zainteresowany nie rozumie, jaką decyzję powinien kwestionować w zażaleniu, bowiem nawet nie próbował wykazać, że zarządzenie odmawiające przyjęcia kasacji jest niezgodne z prawem, względnie opiera się na błędnym ustaleniu o niezachowaniu terminu do wniesienia kasacji, a zamiast tego twierdził, że nieprawidłowy jest skazujący go wyrok. Odnośnie do skazania za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. przekonywał, że cyt. „nie udowodnili żadnych kradzieży” oraz że bramę z furtką ukradł inny mężczyzna (podał jego personalia), który następnie pomówił go o popełnienie tego czynu. Kwestionował także ukaranie za wykroczenie z art. 94 § 1 k.w., polegające na prowadzeniu na drodze publicznej ciągnika rolniczego, mimo braku do tego uprawnienia. Należy zatem wytłumaczyć skazanemu, że w zażaleniu na zarządzenie o odmowie przyjęcia kasacji nie może kwestionować prawidłowości wydanego w jego sprawie wyroku, a skoro w żaden sposób nie nawiązał do treści wspomnianego zarządzenia i nie wykazał jego

błędności, to nie było podstaw do uwzględnienia zażalenia, które jest zgodne z prawem.

Dodatkowo celowe będzie zaznaczyć, że w przypadku ukarania za wykroczenie strona nie jest uprawniona do wniesienia kasacji, a może to uczynić wyłącznie podmiot wymieniony w art. 110 § 1 k.p.w. oraz że w sytuacji, gdy K. K. za czyn z art. 278 § 1 k.k. został skazany przy zastosowaniu art. 37a § 1 k.k. na karę grzywny, to zgodnie z art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k. hipotetyczna kasacja mogłaby podnosić wyłącznie zaistnienie w sprawie któregoś z uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Niewniesienie kasacji przez obrońcę sugeruje, że takie uchybienie nie miało miejsca.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[PGW]

[ał]